

Вступне слово головного редактора

**«ФОРМАЛЬНА ОСВІТА
ДОПОМОЖЕ ВАМ ВИЖИТИ.
САМООСВІТА ПРИВЕДЕ ВАС
ДО УСПІХУ»**

Дорогий читачу!

Вихід у світ другого номеру «Українського педагогічного журналу», нового періодичного наукового видання, знаково збігається з Днем науки, який ми святкуємо в травні.

Інноваційний розвиток інформаційного суспільства сприяє усвідомленню науки й освіти як важливих генераторів людського капіталу, дієвих чинників підготовки конкурентоспроможних на ринку праці фахівців. Суспільний прогрес, технологічний, соціально-економічний і культурний поступ держави передусім започатковується й набуває простору в системі освіти. Недаремно у світі став потужно виявляти себе загальноцивілізаційний закон пріоритетності освіти, здатної швидко й адекватно реагувати на цивілізаційно-історичні імперативи, соціально-економічні й технологічні виклики. Саме педагогічна освіта має безпосередній двосторонній зв'язок із практикою, що дає можливість нам швидше отримувати освітній результат, критично оцінювати, апробувати й реалізувати пропоновані інновації, гармонійно поєднуючи досягнення попередніх версій із сучасними запитами.

Педагог виступає **основною продуктивною силою суспільства**. Як астроном, пильно вдивляючись у телескоп, знаходить нові зірки й галактики у нічній темряві, як мандрівник відкриває людям незнані землі, як талановитий композитор віртуозно сплітає звуки в чарівну музику, так і вчитель малює райдугу людської душі, тендітно торкаючись найтонших струн її, пробуджуючи високі духовні поривання й прагнення. Педагог – це той, хто веде дитину дорогою знань, стежкою тернистою, важкою, але захоплювальною, цікавою, сповненою неперервних відкриттів і знахідок. Це творець, що вкладає свої здібності, можливості, хист, частку серця у творення Особистості, у формування *homo sinergiosus* (людини спільнодіючої) і *homo spiritus* (людини духовної). Творчий педагог – наче той колос, що налившись силою землі й сонця, дарує суспільству плоди своєї наполегливої й творчої професійної діяльності у вигляді високих навчальних досягнень учнів, розробленої навчально-методичної продукції (програм, підручників, посібників та ін.), поширеного серед колег перспективного педагогічного досвіду. Тому від наукового, методичного, загальнокультурного рівня освітянських кадрів безпосередньо залежить формування майбутнього потенціалу нашої нації, пізнавальний, виховний, патріотичний і ціннісно-світоглядний розвиток підрастаючого покоління України.

XXI століття характеризується прискореним процесом перерозпаду або кризи компетентностей, знецінюванням знань і вмій сучасних спеціалістів. Зазначимо, що із середини XX століття наші знання застарівають навіпіл через кожні 5-6 років та знецінюються на 97 % у процесі виробничої діяльності випускника вищого навчального закладу. Тому кожен педагогічний працівник має усвідомлювати, що успіх в його професійній діяльності визначається не конгломератом здобутих знань. Нова освітня парадигма зміщує акценти від засвоєння обсягу інформації на *вміння вчителя систематично поглиблювати й вдосконалювати свої знання, володіти ними, опановувати досягнення сучасної науки, передового педагогічного досвіду*, оволодівати новими, більш удосконаленими практичними вміннями і на цій основі виробляти авторський педагогічний стиль, оригінальну й самобутню систему педагогічних дій, розвивати самостійне й рефлексійне мислення, формувати власну педагогічну позицію. Причому діяльність педагогічного працівника, спрямована на неперервний саморозвиток і самовдосконалення, завжди має духовно-катарсичний характер, оскільки зумовлена внутрішньою потребою турботи про інших.

Недаремно Джим Рон слушно наголошує: *«Формальна освіта допоможе Вам жити. Самоосвіта приведе Вас до успіху»*. Самоосвітня діяльність (епізодична й планова, цілеспрямована й свідомо) як різновид інформальної освіти є довгостроковою інвестицією педагога в майбутнє, що уможливило його неперервне професійно-особистісне зростання, пошук способів професійної самореалізації, допомагає стати конкурентоспроможним на ринку освітніх послуг. Важливе значення в цьому процесі має та якісна науково-методична література, фахова періодика, яка супроводжує вчителя на шляху відточування й шліфування його педагогічної майстерності.

Сподіваємось, що «Український педагогічний журнал» об'єднає науково-педагогічний потенціал нашої держави, стане настільною книгою кожного вченого-педагога, вихователя, учителя, методиста, керівника, викладача вищого навчального закладу, джерелом неперервної самоосвіти й саморозвитку, самовдосконалення й саморефлексії.

У журналі започатковано актуальні й цікаві рубрики, що дадуть можливість нашим читачам ознайомитися з інноваційними педагогічними ідеями, останніми досягненнями в педагогічній науці, методичними роздумками в різних освітніх галузях, міжнародним досвідом навчання і виховання особистості протягом усього життя, зокрема «Світові тенденції – вітчизняні перспективи в освіті», «Актуальні теорії – ефективна практика», «Методика, досвід, результати», «Педагогічні інновації: досвід, проблеми, перспективи», «Освітні ресурси» та ін.

Нехай кожна зустріч на сторінках «Українського педагогічного журналу» стане величним священнодійством творення особистості, запам'ятовується глибиною, інноваційними знахідками, примножується науковими відкриттями й творчими здобутками.

*Директор Інституту педагогіки НАПН України,
доктор педагогічних наук, професор,
заслужений діяч науки і техніки України,
головний редактор «Українського педагогічного журналу»
О.М. Топузів*